

مشکل قطعی آب تئاترشهر

رفع شد

با تلاش شبانه‌روزی کارکنان مجموعه تئاتر شهر و همکاری سازمان آب و فاضلاب استان تهران، مشکل قطعی آب و عدم راه‌اندازی سیستم‌های سرمایشی و خنک‌کننده تالارهای این مجموعه که از شامگاه پنجشنبه دوم مردادماه به وجود آمده بود، به طور کامل مرتفع شد. براساس این گزارش، عملیات فنی شامل نصب و جابه‌جایی سه تانکر ۴ هزار لیتری و لوله‌کشی‌های مجدد در محل، به‌منظور برطرف کردن اختلال‌های ایجاد شده در سیستم‌های زیرساختی مجموعه صورت گرفت.

همچنین مشکلات مربوط به پلانتوهای تمزین و سایر فاضله‌های جانبی نیز در این روند، مورد رسیدگی قرار گرفتند.

مدیریت مجموعه تئاترشهر از همراهی تمامی هنرمندان، شهروندان و نهادهای مسئول برای حل این مشکل قدردانی کرد. **ایرنا**

افتتاح فصل جدید پاتوق فیلم کوتاه در خانه هنرمندان

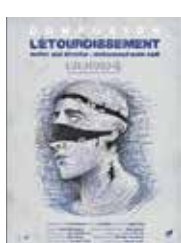

افتتاحیه و جلسه اول فصل دهم پاتوق فیلم کوتاه سه‌شنبه، هفتم مرداد در سالن استاد ناصری خانه هنرمندان ایران برگزار می‌شود. در اولین جلسه از فصل دهم پاتوق که توسط انجمن سینمای جوانان ایران برگزار می‌شود، چهار فیلم کوتاه ایرانی «کانتور» ساخته محمدرضا مقیم‌نژاد، «شفیفت» ساخته سمانه بدالهی، «پرقص» ساخته پوریا دهقان و «نگران من نباش» ساخته امین خجسته و همچنین فیلم کوتاه «از دیدن چهرهات خوشحالم» (سان نامکوئنگ از کره جنوبی) روی پرده می‌رود.

پس از نمایش این آثار، نشست نقد و بررسی با سخنرانی و تأثیرگذار از حضور «مازیار فکری‌رشاد» برگزار خواهد شد. این برنامه نمایش فیلم، ساعت ۱۸ روز هفت مرداد افتتاح می‌شود. **روابط عمومی**

دعوت ۲ سینماگر ایرانی

به «روزهای ونیز»

بسیست و دومین دوره بخش مستقل «روزهای ونیز» فهرست آثار خود را با حضور دو فیلم از سینماگران ایرانی اعلام کرد. «گذشته آینده استمراری»، مستند جدید فیروزه خسروانی، اثری شاعرانه و تأثیرگذار از کارگردان مستند «رادیوگرافی یک خانواده» است که در بخش روزهای ونیز پذیرفته شده است. بیست و دومین دوره بخش روزهای ونیز که توسط اتحادیه کارگردان‌های فیلم ایتالیا برپا می‌شود، از ۱۲۷ اگوست تا ۶ سپتامبر (۵ تا ۱۵ شهریور) برگزار خواهد شد. **ایرنا**

«منگی» در راه فستیوال بین‌المللی تئاتر گرجستان

نمایش «منگی» به نویسندگی و کارگردانی محمدامین سعدی و کاری از گروه تئاتر «آمیپیس»، پس از بیش از ۱۷۰ اجرا در تهران، مردادماه ۱۴۰۴ در فستیوال بین‌المللی تئاتر منطقه‌ای رگیوتال گرجستان روی صحنه می‌رود.

این اثر نمایشی روز ۲۸ جولای (دوشنبه ۶ مرداد) ساعت ۱۵ در سالن حرفه‌ای دولتی شهر پوتی به اجرا درمی‌آید. در این دوره از جشنواره، یازده گروه نمایشی از کشورهای فرانسه، رومانی، ایران، گرجستان و لیتوانی حضور دارند و نمایندگی ایران را گروه تئاتر آمیپیس بر عهده دارد. نمایش «منگی» پیش‌تر در جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در بخش‌های کارگردانی، بازیگری، طراحی لباس و طراحی گریم نامزد دریافت جایزه شده بود. همچنین پوستر بین‌المللی این نمایش با طراحی حامد فرهی منتشر شده است. «منگی» اقتباسی آزاد از رمان «منگی» اثر ژولت لگروف، با ترجمه اصغر نوری و ادبیات نمایشی فرانسه است. **ایرنا**

روایت تصویر در ساحت زنانه هنر

یادداشت

حسین نوروزی

پژوهشگر حوزه مطالعات هنر

تاریخ هنر معاصر ایران اگرچه مملو از حضور بیکرهای زنانه است، اما اغلب این حضور در اختیار روایتگران مرد بوده است. زن، تا سال‌ها، تنها جسمی برای قاب تصویر به شمار می‌آمد؛ بی‌آنکه از زاویه دید خود، خود را نشان دهد یا روایت کند. این روند، ریشه‌های عمیقی در مناسبات جنسیتی و فرهنگی جامعه داشته و دارد که حالا به‌صراحت نیازمند نقد و اصلاح است.

اما «به گزارش زنان» با جسارت و ظرافت خاصی، این روند را به چالش کشیده است. زنان هنرمند ایرانی، با استفاده از رسانه‌ها و فرم‌های متنوع، زبان خود را یافته‌اند؛ زبانی که تنها از جنس لطافت و زیبایی نیست، بلکه دربردارنده مقاومت، نقد و تأمل است. آنها خود فاعل تصویر شده‌اند، نه صرفاً سوژه‌ای که دیده می‌شود.

بازتعریف حضور

بیشتر از یک نقش

در این نمایشگاه، برخلاف بسیاری از نمونه‌های مشابه، خبری از تصویرهای کلیشه‌ای و صرفاً زیبایی‌شناختی آن زن نیست. زنان هنرمند، در اینجا، روایتگر تجارب زیسته، تاریخی و اجتماعی خود هستند. آنها نه تنها به تصویر کشیدن وضعیت زن آگتا

از سایه به نور

زنی که خود روایت می‌کند

نکرده‌اند، بلکه از طریق خلق آثار، در حال بازتعریف جایگاه زن در متن هنر و جامعه‌اند. نکته مهمی که این نمایشگاه را از نمونه‌های سطحی و متداول جدا می‌کند، تأکید بر حضور فاعلی زنان در فرآیند خلق اثر است؛ حضور زنی که دست به خلق و کنش هنری زده، نه تنها یک شیء هنری ساخته. این نگاه، برگرفته از تجربه زیسته، مطالعات تاریخی و دانش فرهنگی است و نشان‌دهنده بلوغ و آگاهی نسل جدید زنان هنرمند است.

میان سنت و مدرنیته

پیوندی در حال شکل‌گیری

زن ایرانی در هنر معاصر همواره خاخرات فردی و جمعی خود و گرفتار بوده است. از یک سو، فرهنگ بومی و ارزش‌های تاریخی و مذهبی، و از سوی دیگر، فشارهای مدرن‌سازی و جهانی شدن، فضای تولید هنری را تحت تأثیر قرار داده‌اند. نمایشگاه «به گزارش زنان» تلاش دارد این تقابل را به‌عنوان نقطه ضعف، به‌عنوان نقطه قوت به نمایش بگذارد. در آثار به نمایش درآمده، نشانه‌های محکم فرهنگ ایرانی - از خوشنویسی تا نقوش سنتی - در ترکیب با زبان‌های جدید بصری و تکنیک‌های معاصر به هم آمیخته‌اند. زن هنرمند ایرانی در

اینجا، نه یک موجود «غرب‌زده» است و نه صرفاً حامل میراث سنتی؛ بلکه بازیگری است که با هوشمندی، هردو جهان را در هم می‌آمیزد و روایت خود را می‌سازد.

حافظه و فراموشی

ثبت خاطره زنانه

تاریخ هنر ایران، چه بسا به دلایل گوناگون، بارها و بارها زنان را به حاشیه رانده است؛ چه در روایت‌های رسمی و چه در اسناد و باگانی‌های هنری. این نمایشگاه، با گردآوری آثار و اسناد بصری، تلاش می‌کند تا این حافظه فراموش‌شده را بازخوانی کند.

زن هنرمند در اینجا خود تاریخ‌نگار است؛ او با آثاری که ارائه می‌دهد، خاطرات فردی و جمعی خود و نسل‌های پیشین را ثبت می‌کند. این خاطرات از جنگ و جدایی تا مهاجرت و زندگی روزمره، همه بخشی از تاریخ فرهنگی زنانه ایران‌اند که به‌ندرت در کانون توجه قرار گرفته‌اند.

یکی از مهم‌ترین نکات این نمایشگاه، تأکید بر نقش فعال زن به‌عنوان کنشگر هنری است؛ زنی که نه فقط واکنش‌نشان می‌دهد، بلکه خودش دست به تغییر می‌زند. این دیدگاه، وای روایت‌های سطحی «هنر زنانه» حتی برخی گونه‌های معاصر به هم رایج جهانی است که گاه به

بازنمایی صرف قربانی بودن زن اکتفا می‌کنند.

زن هنرمند ایرانی، در این عرصه، نه فقط روایتگر درد است، بلکه حامل طرحی نو است؛ طرحی که نه در برابر سنت خمود می‌ماند و نه به تقلید کورکورانه از الگوهای خارجی می‌پردازد. او در پی ساختن بیانی مستقل است، بیانی که هم ریشه در تاریخ دارد و هم نگاه به آینده.

نگاه به آینده

ضرورت گفت‌وگو

با وجود پیشرفت‌های چشمگیر زنان در هنرهای تجسمی، نباید از موانع ساختاری و فرهنگی موجود چشم‌پوشی کرد. حضور زنان در عرصه‌های رسمی هنر، گالری‌ها و جشنواره‌ها هنوز هم با سدهایی مواجه است. سیاست‌گذاری‌های رسمی، محدودیت‌های اجتماعی و نگاه‌های محافظه‌کارانه، هنوز بسیاری از هنرمندان زن را در حاشیه نگاه می‌دارد.

نمایشگاه «به گزارش زنان» خود گزارشی است از این چالش‌ها و البته از استقامت و ایستادگی زنان هنرمند که حتی در سایه این موانع، توانسته‌اند به شکل‌گیری زبان هنری مستقل کمک کنند.

امروز نیاز است، فراتر رفتن از بحث‌های کلیشه‌ای و ورود به گفت‌وگویی جدید درباره زن و هنر در ایران است. گفت‌وگویی که زن را نه صرفاً قربانی یا موضوع تصویر، بلکه به‌مثابه نیروی زنده، خلاق و اثرگذار در مرکز میدان هنر قرار دهد.

گفت‌وگویی امروز باید به سمت شناخت پیچیدگی‌ها، تضادها و ویژگی‌های چندلایه زن معاصر ایران حرکت کند؛ زنی که هم میراث‌دار فرهنگی غنی است و هم سازنده روایت‌های نو و بدیل. نمایشگاه «به گزارش زنان» بیش از آنکه صرفاً مجموعه‌ای از آثار هنری باشد، بیانی‌ای است سیاسی، فرهنگی و هنری درباره جایگاه زن در هنر معاصر ایران. زنی که دیگر مرکز این روایت قرار دارد.

آثار به نمایش درآمده، بیانگر تحول بنیادین در نگرش به زن و هنر است؛ تحولی که اگر به‌درستی دیده و تحلیل شود، می‌تواند راهگشای آینده‌ای روشن‌تر برای هنر ایران باشد؛ آینده‌ای که در آن صدای زنان به‌عنوان فریاد اعتراض بلکه به‌عنوان نغمه سازندگی و نوآوری شنیده خواهد شد.

نشانی از آن‌گره می‌خورد، تصویری جامعه‌شناختی از خشونت‌های پنهان علیه زنان را بازنمایی می‌کند و از آنجا که قصه برگرفته از یک داستان واقعی (ماجرای رومینا اشرفی) است، سوبه‌های ژالیستی آن پرنرگتر شده و به زیست‌جهان زنانه در طبقات فرودست می‌پردازد و تجربه دشوار زن بودن در این موقعیت را به نمایش می‌گذارد. فیلم گرچه زنانه است اما به نظر می‌رسد بیش از زنان، مردان باید به تماشای آن بنشینند تا با یک فاصله‌گذاری دراماتیک به وضعیت تراژیک زنان خشونت‌دیده از بیرون بنگرند. گاهی که فقط تماشاگرانه نباشد بلکه کنشگرانه هم باشد و به اصلاح رفتارها و ذهنیت‌های غلط درباره زنان منجر شود. در واقع فیلم می‌تواند چنین کارکردی داشته و به راحتی گذشت.

بازی در نقش چنین پدری سرشار از تناقض‌های عاطفی و حسنی، کار ساده‌ای نبود و او با درک درست شخصیت به خوبی از پس این نقش برآمد. در نهایت می‌توان گفت فیلم «مرجان» یک تزیل اجتماعی و خانوادگی است که در درون فضای ملتهم و معامی خود به رمزگشایی از خشونت پنهان علیه زنان می‌پردازد و به جای اینکه نگاه صرف اخلاقی به سوزه داشته باشد، تلاش کرده تا در یک روایت جامعه‌شناختی، ساختارها و سنت‌ها و تصببات کور و هرآنچه که در درون یک کلیت معیوب فرهنگی، زیست‌زنانه را به یک ترازوی دردناک تبدیل می‌کند، به تصویر بکشد. فیلمی که می‌تواند پس از پایان، آغاز اندیشیدن باشد.

نمایشگاه

«به گزارش زنان»

بیش از آنکه صرفاً مجموعه‌ای

از آثار هنری

باشد، بیانی‌ای

فرهنگی و هنری درباره

جایگاه زن در هنر معاصر

ایران. زنی که دیگر در حاشیه

نیست

نمایشگاه

«به گزارش زنان»

بیش از آنکه صرفاً مجموعه‌ای

از آثار هنری

باشد، بیانی‌ای است

سیاسی، فرهنگی و هنری درباره

جایگاه زن در هنر معاصر

ایران. زنی که دیگر مرکز این روایت

قرار دارد.

آثار به نمایش

درآمده، بیانگر

تحول بنیادین در نگرش

به زن و هنر است؛ تحولی

که اگر به‌درستی دیده و

تحلیل شود، می‌تواند

راهگشای آینده‌ای

روشن‌تر برای هنر ایران

باشد؛ آینده‌ای که در آن

صدای زنان به‌عنوان

فریاد اعتراض بلکه به‌عنوان

نغمه سازندگی و نوآوری

شنیده خواهد شد.

مرجان از حیث

دراماتیک،

فیلم را با

عناصر ژانر

معمایی

گره می‌زند و این

تعلیق ملتهم،

بستری فراهم

می‌کند تا

مخاطب را با

قصه همراه

کند و در یک

مکاشفه و

رمزگشایی قرار دهد

نقد

رضاصافی

دبیرگروه فرهنگی

پیش از هرگونه خوانش تحلیلی از فیلم، رویکرد جسورانه آن در پرداختن به یک سوژه ملتهم اجتماعی قابل تحسین است که غالباً در ذیل رازهای مگو قرار می‌گیرد و موانع باززنده ذهنی و فرهنگی مانع از رفتن به سراغ چنین سوژه‌ای می‌شود.

البته مسأله ازدواج اجباری بارها به دستمایه ساخت فیلم در سینمای ایران تبدیل شده بود اما اینجا با روایت و لحنی متفاوت در بازنمایی آن مواجه هستیم که در پس آن به خشونت علیه زنان ناظر است

و تلاش کرده به میانجی قصه، به روایت جامعه‌شناختی لایه‌های پنهان این تراژدی پرداخته و به نوعی دست به یک آسیب‌شناسی اجتماعی زنانه بزند. قصه‌ای که در همان ابتدا با یک شوک بزرگ به مخاطب گره می‌خورد و با ناپدید شدن مرجان در شب عروسی‌اش آغاز می‌شود. خود این ناپدید شدن به مثابه یک کنش رادیکال، بازمودی از مقاومت زنانه در برابر جبر اجتماعی و سنت‌هایی است که هویت و حریت زن را دچار

ساختار شکنی اخلاقی و اجتماعی نیست بلکه نوعی مقاومت و ایستادگی زنانه است. شاید از این حیث بتوان مرجان را در این فیلم به نوعی با احلام در فیلم «عروس آتش» خسرو سینایی قیاس کرد که او هم در برابر سنت‌های قبیله‌ای برای ازدواج از پیش تعیین شده با پسر عمویش فرحان، مقاومت می‌کرد.

او در انتها دست به خودپرتاگری می‌زند اما مرجان به جای نابودی خود، فرار از این موقعیت ظالمانه را انتخاب می‌کند تا خود را نجات دهد گرچه در نهایت قربانی خشونت نهادینه می‌شود که مقاومت زنانه‌اش را می‌شکند.

گسترش فعالیت

«هیولای تلویزیونی

سازندگان درام هیجانی «هیولا» از فصل چهارم این سریال خبردارند. این درحالی است که فصل سوم آن هنوز به روی آنتن نرفته است. بنابراین خبر، شبکه نتفلیکس این سریال پربیننده روانگوانه خود را با داستان‌هایی مستقل و متفاوت تولید می‌کند. هر فصل سریال اختصاص به کاراکترها و داستان‌های مستقل دارد که در یک فضای مشابه رخ می‌دهند.

نکته مشترک در تمام این داستان‌ها، دنبال کردن زندگی و فعالیت‌های افرادی است که در محل زندگی و کار خود دست به جنایت‌های سنگین زده و روحیه‌ای هیولاکونه دارند.

به این ترتیب، فصل چهارم این درام پرتنش درباره لیزری بورن یکی از نام‌های آشنای دنیای جنایت در قرن هجدهم است.

داستان لیزری بورن در چند دهه اخیر دستمایه تولید محصولات تصویری زیادی شده که مشهورترین آنها سریال «وقایع نگاری لیزری بورن» با بازی کریستینا ریچی و فیلم سینمایی «لیزری» با بازی کریستن استوارت و کلویی سوئیکن هستند.

چارلی هونام بازیگر سرشناس سینما که به تهیه‌کنندگان سریال پیوسته، خبر می‌دهد که کار پیش تولید فصل چهارم آغاز شده و بزودی بازیگر نقش لیزری بورن انتخاب و معرفی خواهد شد. **اصبا**

نیکول کیدمن

و «دردسرای مالی مارگو»

با اتمام کار فیلمبرداری «دردسرای مالی مارگو»، این سریال برای پخش در اواخر بهار یا تابستان ۲۰۲۴ آماده می‌شود.

نیکول کیدمن در این سریال برای اولین بار در نقش مکمل تلویزیونی ظاهر شده است. او است که براساس داستان نول سال ۲۰۲۴ روفی تروپ ساخته شده است.

نیکول کیدمن که این روزها بیشتر وقت خود را در سریال‌های تلویزیونی می‌گذراند، از تهیه‌کنندگان و مدیران تولید دردسرای مالی مارگو هم هست. کیدمن در این داستان نقش پروفسور موفقی به نام مارگورا بازی کرده که تلاش هایش برای کمک به دختر درمانده، تنها شرایط را برای او سخت‌تر می‌کند.

نکته جالب این است که کاراکتر کیدمن در سریال، شخصیتی خاص و منحصر بفرد است که گفته می‌شود تنها با تماشای سریال می‌توان به کم و کیف آن پی برد! کیدمن مدتی قبل فصل دوم سریال معمایی و هیجانی «نه غریبه کامل» را با موفقیت روی آنتن داشت. **اصبا**

استقبال از فیلم

پر هیجان Elden Ring

در روزهایی که کمتر فرنچایزی می‌تواند چنین موجی از هیجان و فروش را تکرار کند، الدن رینگ و محتوای الحاقی آن باز دیگر قدرت نام FromSoftware را به رخ کشیدند. شرکت Bandai Namco با افتخار اعلام کرد که بسته الحاقی موردانتظار Shadow of the Erdtree بیش از ۱۰ میلیون نسخه فروخته است؛ موفقیتی بی‌سابقه که به دنبال رکورد قبلی بازی اصلی، یعنی فروش بیش از ۳۰ میلیون نسخه، به دست آمده است.

این یعنی تقریباً یک‌سوم مخاطبان Elden Ring بلافاصله برای تجربه ماجراجویی وحشیانه‌تر و دشوارتر در سرزمین‌های بین‌الدن به Erdtree پیوسته‌اند. جالب آنکه این موج تقاضا فقط به DLC محدود نشد و اسپین‌آف چند نفره جدید، Nightreign، که در پایان ماه می روانه بازار شد، توانست تنها طی چند هفته به فروش خیره‌کننده ۵ میلیون نسخه برسد. **اصبا**